

FERENC JÓZSEF KESERÜVIZ

főbb Hadurunkat, szeretett Kormányzónkat.

A megjelent bajtársak helyükről felállva hosszasan és igen melegen ünnepelték Magyarország kormányzóját.

Dr. Tóth Béla helyettes polgármester mint házigazda a honvédelmi miniszter és dicső magyar honvédséget, Hász István tábori püspököt, Lenz Albin altábornagyot köszöntötte.

Nagy Vilmos honvédelmi miniszter állott fel ezután szólásra általános figyelem közepette. Beszédében a következőket mondotta:

— Kedves Barátaim! Engedjétek meg, hogy a mai ünnepnapon most már nem mint a Kormányzó úr képviselője, hanem mint egyszerű magyar honvéd szóljatok hozzátok. (Éljenzés és taps.)

— A Főméltóságú Kormányzó úr reám bízta a honvédelem irányítását. Most azonban mint öreg katona szólok hozzátok. Közöttetek látom a mult képviselőit és fiatal honvédségünk reprezentánsait. Ebben azt látom, hogy a magyar nemzet, amely oly sok nehéz időt élt már át és amelynek háta mögött ott van az elmult világháború, amely még ma is sokat szenved és áldoz a közös ügyért, érzí azt, hogy ezzel a hazával szemben kötelezettségei vannak. Érzí azt, hogy az a kötelező, amely bennünket összeköt, a vérségi kötelék és a magyar szív pedig nem tud elszakadni egymástól, mert össze kell forradnia a haza szolgálatában és szeretetében. (Ugy van!)

— Még sok feladat megoldásra vár reánk. Hazánkat megcsönkítoták, s keményen kellett fizetnünk azokért a bűnökért, amelyeket az elmult időkben éppen a hazafiság terén, hazánk szolgálatában elkövettünk.

— Aki tölem ma azt kérdi, miért harcol a magyar — fejtegette a miniszter — messze idegenben, annak azt mondom, azért, mert a magyarságnak vissza kell szereznie azt ami az övé volt. E cél érdekében nem szavakra és beszédre van szükség. Össze kell fogunk és ha szükséges fel kell áldoznunk azt, ami a legszentebb és legdrágább, a magyar vért. Hozzunk meg tehát minden áldozatot, mert ezekből az áldozatokból a dicsőség mellett a magyar jövő virágai fakadnak.

— Ürtem poharamat arra az egységre, amelyre a magyar nemzetnek ma szüksége van, hogy azt amiért küzd el is érje. Forrasszon össze bennünket ez az egység és vezessen el bennünket a magyar feltámadáshoz.

Délután 4 órakor a fogadtatáshoz hasonló ünnepélyes külsőségek között távozott Szegedről Nagy Vilmos honvédelmi miniszter. Búcsúzáskor dr. Tukats Sándor főispán kérte a honvédelmi minisztert, hogy tolmácsolja a Kormányzó úr előtt Szeged város mélyszéges kódolatát. A LÉL motoroson távozó minisztert szünni nem akaró éljenzéssel búcsúztatta Szeged közönsége.

Munkabérproblémákról tárgyaltak az ipartestület előljárósági ülésén

Nem lehet alkalmazottat kapni a megszabott munkabérékért — panaszozták a felszólalók

(A Délmagyarország munkatársától) A szegedi ipartestület előljárósági ülése hétfőn este tartotta májusi ülését Rainer Ferenc elnökletével. Az ülésen anyagellátási ügyekkel és a munkabérek kérdésével és az ipartestület földvásárlásának ügyével foglalkozott. A munkabérek tárgyalásakor felmerült az a kérdés, hogy mi az a legnagyobb munkabér, amit az iparosok az árdragítás veszélye nélkül segédjeinek és tanoncainak adhatnak. A rendeletileg megállapított munkabérért ugyanis nem kapnak alkalmazottat, ha pedig magasabb munkabér fizetnek, csak ráfizetéssel dolgozhatnak, mert a nagyobb munkabérből származó terhet nem háríthatják át olyan mértékben a fogyasztókra, amint az szükséges volna. A felszólalók orvoslást kértek erre a pa-

naszukra.

Szó volt a kisiparosok olcsó ruházati akciójába való bevonásáról és végül bejelentették az ipari szakosztályok tisztújítását. A különböző szakosztályokban a következő elnökválasztások történtek: a bognárpári szakosztályban elnök Kovács Lajos, az ácsiparban Korom Mihály, a bőriparban Köteles Mihály, a kocsigyártóiparban Bajnóczi Sándor, a cipésziparban megmaradt a régi elnök, a festőiparban K. Katona András, az órásiiparban Szabó István, a vendéglőiparban Horváth Szilárd, az asztalosiparban Hegedűs János, a fodrásziparban Szántai Kis János és végül a fémiparban dr. Bárkányi Ferenc lett az új elnök. Az ipartestületi rendes ülést Rainer Ferenc elnök zárószavaival ért véget.

Kétévi és háromhónapi fegyházra ítélte a törvényszék a lisztjegyelszámolását meghamisító pékmestert

(A Délmagyarország munkatársától) A szegedi közellátási hivatalban ez év januárjában a szokásos évi rovincsolás során észrevették, hogy Dóczy István sütemester mult év május haváról betérjesszett lisztelszámolása minős rendben. A pékmester, akinek a Katona-utca 7. szám alatt van műhelye, a közellátási hivatal által kiutalt liszt mennyiség felhasználásáról betérjesszett kimutatását bemutatta a közellátási tisztviselőknek, akik azt felülvizsgálták és a beszolgáltatót kenyerjegyelszámolóval való egyeztetéssel rendbenlevőnek találták. Ezt megelégedően keresztül is vezették és ezen az alapon Dóczy meg is kapta a következő hónapra esedékes lisztmennyiséget, amelynek megállapításánál szokás szerint figyelembe vették a májusi elszámolás összesítésében előzőhónapi forgalomként feltüntetett mennyiséget. A kiutalt lisztet Dóczy kiadta és ezt rakárkönyvébe szabályszerűen be is vezette. Nyolc hónap után azonban a rovincsolásnál kiderült, hogy a májusi összesítés sehogy sem egyezik az egyes részletekkel és az új kiutalással. A különbözet, amelyhez ilyenformán jogosultannul jutott a pékmester, megközelítette a 8 mázsát. A közellátási hivatalban érélyes vizsgálat indult és ennek eredményeképpen büntető feljelentést tették Dóczy István ellen, akit a királyi ügyvédség közokirathamisítás és közszükségleti cikk jogellenes elvonásának büntetése címén vád alá is helyezték.

Az érdekes bűnperben egy ízben, március 29-én már tartott főárgyalást az Ungváry-tanács, akkor azonban bizonyításkiegészítés címén elnapolták a tárgyalást. A hétfői főárgyalásra megidézték Gáspár Frigyeszt, a közellátási hivatal igazgatóját, valamint Dobó Aranka és Mészáros Margit tisztviselőket, akik Dóczytól az elszámolást annakidején átvették. A három tanukihallgatással azután véglegesen tisztázódott a tényállás. Kiderült, hogy a pékmester kimutatása akkor, amikor a két tisztviselőnek bemutatatta, még »stimmelte«. Amikor azonban a hivatali közegek által láttamozott elszámolást átvitte egy másik hivatali szobába, hogy ott annak alapján a következő havi kiutalást kérje, időközben a rubrikák egyes tételeit titokzatos módon »módosítást szenvedte«.

A főárgyalás adatai szerint az egyik 55 kilós tétel elé »2«-es került, egy másik 500-as tétel az eléje írt »1«-essel 1500-ra módosult, a lista összegezését 616-ról 857-re javították ki, egy 651-es összeget pedig 851-re igazították ki.

A tanuként kihallgatott közellátási tisztviselők egyértelműleg azt vallották, hogy előfordult ugyan máskor is, hogy egyik-másik pékmester elszámolásán elírás, vagy összeadási hibák miatt javítani kellett, azonban a

Cigarettafőzőknak fontos megismerni

a legdrágább, de legjobb

RAFFA

CIGARETTAHÜVELYT

Szopókája szabadalmazott nikotinmentesítő betét. Ezen keresztül a szívás még a legolcsóbb dohányból is a legkellemesebb. Nem idéz elő köhögést, vagy krákogást és tüdejének sem árt.

ÁRA: 100 darab 2-es, vagy 3-as 94 fillér.

Ugyanílyan nikotinmentesítő betét

CIGARETTASZIPKA

BAKELITBŐL 1 darab 8 fillér,

JAVORFABŐL 1 darab 44 fillér,

RAFFA PICCOLO 3 darab válogatott szipka 17 darab tartalékbetéttel 80 fillér.

Mindegyik szipkához cserélhető Raffa-betét 10 darab 20 fill.

Kapható minden dohánykiskáruháiban, viszonteladóknak megfelelő árendeménnyel a m. kir. dohánynagyáruháiban és a szakmabeli nagykereskedésekben.

263

Dóczy István fellelhető változtatásak nem az ő kezűktől származnak és nem is az ő jelenlétükben javították ki. Dóczy a hétfői tárgyaláson is tagadott és azzal próbálta kivágni magát, hogy »már nem emlékszik« a dolgokra.

A törvényszék nem fogadta el ezt a védekezést, hanem megállapítva, hogy az elszámolás egyes tételeinek önkényes megváltoztatása következtében 770 kilóval jutott több liszthez, mint amennyi a számadás alapján megillette volna, ezt a cselekményt magánokirathamisításnak minősített. Négy ilyen hamisítást vett a bíróság beigazoltnak a bizonyítási eljárással és ezek közül kettőt büntetnek, kettőt pedig vétségnek minősített. Ezenkívül egyrendbeli folytatólagosan elkövetett közszükségleti cikk jogellenes elvonásának büntetében mondotta ki bűnösnek Dóczy Istvánt a törvényszék és cselekményeirett összbüntetésül 2 évi és 3 hónapi fegyházra ítélte. Súlyosbíto körülménynek vette a bíróság azt, hogy Dóczyt tavaly már jogerősen elítélték árdragításért 100 pengőre. A vádlott a bűnösség megállapítása miatt és enyhítésért, az ügyész pedig súlyosbítoért fellebbezett.

Az Olvasó írja

Szombaton adták ki a heti husadagot!

Tek. Szerkesztőség! Tisztelettel kérjük az alábbi sorainknak a Délmagyarország nagy nyilvánossága előtt való közlését: A közellátási hivatal új rendszere alapján megszűnt a husért való sorbanállás, a háziaszonyok legnagyobb öröme. A huszelszvényeket ugyanis előttevaló napokban be kell mutatni, a lakáshoz legközelebb eső mézársházákban. Ez így nagyon is helyeselhetőség rendszer, hanem nem helyeselhetjük azt a szokást, amit egyes hentesüzletek kezdenek most bevezetni. Az történik ugyanis, hogy a vasárnapi husadagot már pénteken kiadják és két napon át otthon kell a húst elraktározni. Ahol van jégsekreny, ez nem probléma, de a kisebb háztartások nagy része nem rendelkezik jégsekrennyel és nem tudjuk, mi lesz majd a husadagunkkal, ha bekövetkezik a nagy melegek. Ajánlatos volna, ha intézkedés történne, hogy a heti husadagot a mézársházák legalább szombaton délután adják ki a vevők számára, ennyit meg lehet talán tenni.

Soraink közlését megköszönve, vagunk teljes tisztelettel: Több háziasszony.

—oOo—

Egy fodrászipari alkalmazott hozzászólása a teljes vasárnapi munkaszünet kérdéséhez

Tekintetes Szerkesztőség! Engedjék meg, hogy néhány sorral hozzászóljak a fodrászok most tárgyalás alatt levő vasárnapi munkaszünetének ügyéhez. Mint alkalmazott, tagja ennek a szakmának, sok munkatársam nevében szólok a nyilvánossághoz, hogy érte meg helyzetünket. Mi alkalmazottak igen mostoha helyzetben vagyunk. A fizetésünk nevelés-egesen alacsony, mert nálunk a borralvalót veszik számításba. Ez azonban mindig kevesebb és kevesebb lesz, minél jobban emelik a mesterek jövedelmét, mi annál kevesebb borralvalót kapunk. Ennek tetejébe még a vasárnapi munkaszünetet sem tudjuk kihozni. Ugyanis néhány vezetőség tag minden eszközzel iparkodik megakadályozni ennek teljesedését. Kérdelem a nagy nyilvánosságot, szabad-e néhány ember üzleti érdeke miatt a borbély- és fodrászszakma tagjait megfosztani az őket is megillető vasárnapi pihenéstől? Hoti 65 órát dolgozunk, ennyi munka után mi is szeretnénk, mint más munkások, vasárnap teljesen kikansolódni és felfrissülni, hogy hétfőn újult erővel láthassunk hozzá dolgozunkhoz.

Soraim szíves közléséért köszönetet mondva, maradok hű olvasójuk.